

DEBRECZEN.

POLITIKAI ÉS KÖZGAZDÁSZATI HIRLAP.

A debreczeni-vidéki „függetlenségi párt” közlönye.

Megjelen hetenkint ötször: hétfőn, kedden, szerdán, esztendőnkön és szombaton.

Hirdetési díj: Ötvenéves példányokért 5 kr. Nagyobb terjedelmű, mint azelőtt több...

Különfélek. — A muszka rendőrök ezután toltott revolvert, s lovassági kardot fognak viselni a szolgálatban.

— Merész ugrás. A Niagara vízesező fölé most egy ördögös ember produkálja magát. Sodronyt feszít ki a folyam fölött...

LEGUJABB. — Novi-Bazár megszállása, mint értesülünk, július első napjaiban veszi kezdetét. Az értesülések folytán, hogy az albán liga már fölhúzódt...

— Athéni. A görög kormány elrendelte egy második tábor alakítását is Styris mellett, az északi határon. — Pétervárról. Solowief kivégzése...

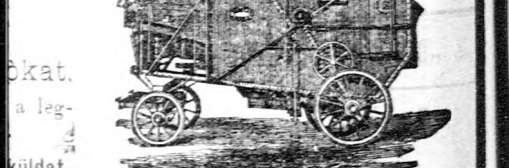
— Az „Európa” kávéház kerthelyiségében ma kedden június 10-én Boka Samu zenetársulata zeneelőadást rendez, melyre a t. közönséget tisztelettel meghívja Schaffer Andor bérli.

— DEUTSCH ALBERT fűszerkereskedésében (Hatvan-utca szept.) OZÉMENT nagyban kapott. (142.)

Szerkesztői üzenetek. L. Gy. Pestyáni útról. Habogy fíradalmait már kipihenté, s van annyi ideje, hogy a mulandókról...

Felelős szerkesztő: Péter Gábor. Főmunkatárs: Grünvald József

nyert malmok, stb.-ért.

Szabad, vaskeretű cséplőgépek.

iroda és raktár: Zrinyi u. 1. sz.

VIZMENTES WASSERDICHT. Sorsom elvan döntve! A halál érzése...

Előfizetési árak: Helyben és postán küldve. Egy évre 10 ft. Negyed évre 2 ft 50 kr.

Huzd rá cigány! — Június 11.

Az országgyűlés ide-s-tova bevégzi első ülését, s ha azt kérdezzük, mi jött tette? mennyiben emelte a nemzet tekintélyét? választunk alig lehet kielégítő.

Tehát a nemzet meg van elégedve. A t. ház hozott sok és üdvös törvényt. Zengjetei hosszánát, a négy folyam és hármaz bérc hazájában mindenfelé. Plaudite!

Legyen hü-hó, lakadalom, hegyen, völgyön, így illik ez a magyarhoz, melynek üröme nincs csak öröme, mely oly gondviselészerű férfiakkal díszesdik, a kik negaralják a németet s elocsalják tőle a bécsi bank — látzatát.

Nincs semmi baj. Jón hazra a sok tizenhárom próbás mameluk beszámolni az első ülészek viselt dolgai felől. X. ur, kinek csak 50,000 florene bánta meg a „megistelt” közbizalom felé fordult.

Lesz öröm a mameluk kerületekben országszerte. Huzza a cigány, foly a lőre, és a sok habarék-mameluk dikozói! Hát ti szerencsétlen szébbi kerületek, mit csináltok? Debreczen két kerülete, nem bujss-e el a h a r m a d i k elől Helfyddel, Simonyiddal? Meg ne mutasd őket, ha hazavetődik Molnár ur ó nagysága, mert bizony megkeserülöd.

A „DEBRECZEN” TÁRCZÁJA. Egy halálra ítelt naplója. Lajos Napoleon titkos emlékirataiból.

A Bonaparték magán életében sok oly dolog fordul elő, melyek egyáltalában nem menethetők. Ezt nemcsak Lajos Napoleonról lehet mondani, hanem különösen Bonaparte Napoleont csaknem minden család tagjáról és pedig már azon időből, midőn, még maga sem gyantázta jövő nagyságát.

Sorsom elvan döntve! A halál érzése koraiként elvette már az igazság keze, — lefototta pályáját életem.

Nem látod-e mi sors vár a szébbi városokra? Szegedet elvitte a víz — bizony nem volna csoda, ha Debreczen is, meg Bősörmény is megkeserülne a mulatságot.

No de Debreczen majd csak megmeny Molnár, mert hiszen neki csakugyan sok vizre van szüksége azon ualmához, melyen az ország függetlenségét porrá őrli.

Örvendjetez mamelukok, vigadjatok. Ti pedig bus magyarjaim ott a szébbal, akaszatók lajtajaitok a fűzfákra, szaggasszátok össze ruháitokat, hintsetek hamut fejetekre, mert nem vagytok méltók arra, hogy rátek nézzen az a szem, mely mindig káprázik valahányszor Bécs felé kacsint.

Magyar függetlenség! Jó éjszakát! Kun Pál.

Politikai hírek. — Andrassy gróf külügyminiszter egész-pota a Deutsche Ztg. hire szerint meg van ingatta s a gróf legközelebb hosszab s a b a d s á g i d r e megy. Haymerle báró római nagykövetet már a napokban Bécsbe várják; a báró lesz hivata Andrassy gróft helyettesíteni. A külügyi hivatal érteleme iránt Potocky gróf hosszú alkudozások folytát, de végül hajórtés szerződés.

— A szultán Kheireddin pasa nagygyere ellen folytatott ármányok következtében csakugyan hajlandó volt őt hivatalából fölmenni. Mint Kheireddin utódja Nusret pasa, a haditanács tagja volt kizemelve. De úgy látszik, hogy a nagygyere egyelőre meghagyatik állásában.

Debreczen, június 11. (f) Furesz logikája van a „Debreczeni Ellenőr” tegnapi vezércikk írójának, mikor a „Pesti Napló”-ban megjelent távirat tartalmából vonja le azt a következtetést, hogy a debreczeni függetlenségi párt az egyháztanács választásánál pártszempontból indult ki; hát tudja meg a cikkíró, hogy a függetlenségi párt a „Pesti Napló”-val semmiféle összeköttetésbe nincs, s ha csakugyan elvesztenevélő pénze volna táviratokra, már akkor más lapnak küldené táviratát, de még ekkor is vigyáznának az igazságra, mert mi, kik tudjuk, hogy Simonffy Imre polgármester ur a szabadelvű párt bármint és bármiféle indítványa ellen sem szavazna s miután tettekből tudjuk azt, hogy Simonffy Imre polgármester ur előbb pártmber és csak azután polgármester: bizony ilyen táviratot nem bocsátának utának, még csak tréfából sem. Mi kit-ki a maga értékében tekintünk.

Még a cikkíró a szavazás egyöntetűségéből is következteti a pártszempontú szavazást, hiszen a presbyterium maga tanította meg erre a szavazókat, mikor saját jelöljeit egyöntetűleg minden ívbé kinyomatta; mi felel ennek meg? az egyöntetű szavazás; hát uraim sokat tanultak már eddig is a választók a szabadelvűpártnak a város és egyháznál követett eljárásából, s ne essék rosszul a tanítóknak, ha a tanítványok időszakonként elsajátított tanulmányaikat alkalmazzák.

éle; büszmet, valamint végzetemet, hű és meztelen igazsággal akarom letenni, s úgy beszélni — magamról, mint oly egyénről, kinek neve már be van írva, a halál — a gonosztevők halálkönyvébe.

Hussonhárom év fekszik ma és születésem napja között. — G** városban S*** grófságban születtem. Amaz órában, melyben e városot legelőször és loguoljára elhagytam, életem nyájás oldala is örökre eltűnt. Egyiket sem láttam azóta, — nem is látandom többé!

Atyám közönséges kalmárból, gazdag, tisztelt gyárosá emelkedett. Anyám elhalt midőn még gyermek valék. Volt még egy fírem, kivel együtt jártam iskolába. Miadketten piros pozsgás reményteljes gyermekek valánk, erősek testben és lélekben, egyenlő tehetség, egyenlő kedvencs hajlamok, mindig szorosabbra fűsték lelkünkben, a leggyöngyödebb testvéri szeretet kötelékét. Egyesült tőrekéssél minden szép és jó iránt, uteltünk egymással azon buzgalomban, hogy megunkat a tudomány végtelen forrásán, melő hívatásunkra már az első elemekben elkészültük.

Azt mondja cikkíró, hogy az egyháztanács névsora ősi szokásból és tájkozásból, a választók könnyebbégére és nem párt szempontból nyomtatattik ki, erre azt jegyezzük meg, hogy az ősi szokás, az ezelőtti választás alkalmával 1876-dik évben vette kezdetét a mikor már a szabadelvű párt minden tért elakart foglalni, legyen szives csak a cikkíró urnak rákeresni a még akkor megjelent, most már szerencsésen megbűdögült, a szabadelvű párt egyik közlönyére az „Alföldi Hírlap”-ra ott már nyomtatották ki, hogy azon jelöltek, kiket gondoltak, hogy a függetlenségi pártköz tartoztak, mikép támadtattak meg akkor is. Azért nyomtatott először a szabadelvű pártiak által az alapszabályoktól eltérőleg a presbiteri névsora, hogy a győzelem biztosítsák; nem ősi szokás ez, hanem újabb párt taktika, az előtt úres rovatozott szavazati ívek adattak ki mindenkinek. Azt mondja a cikkíró, hogy ők ezen választást nem vették párt kérdésnek; — nem vették? Hát minek huzgálták ki a nyomtatottakban a függetlenségi presbiterek nevét? hát miért van az, hogy oly nagy szavazat többség ellenére is a szabadelvű presbiterek félre téve minden séggyent annyira ragaszkodnak állásukhoz, hogy azért a legvégsőig képesek elmenni? vagy tán csak is abból a szempontból szeretnék maradni, hogy a pártjoknak ezután pénzben fogadott helyiségen kellene tanácskozni, mit eddig az egyházi és városi tanács termek ingyen éltek? Mi nem párt szempontból vesszük a dolgot, meg mutatja az, hogy a jelöltek között szabadelvűeket is vettünk fel; igaz és meg is valjuk, a fanatizált emberekől irtóznak, az ilyenek már sok rosszat tettek, és még többet is tehetnek; ne tréfáljunk uraim, mutassanak fel önök egy olyan tettüket, mely ne hordaná magán a pártszempontú bélyegét. — Innen láthatják, tapasztalhatják már, hogy az a szabadelvű párt saját híreit ámitásban tartahatja, de annak tovább hatása nincsen.

Caikkiró is azt mondja legyen átkozva, ki először a politikát a város és egyház termek bevitte, s hozzá teszi, de hát kik azok? Vigyázzon, mert azért a prinzipálisoktól megrovást kap. Hiszen önök csak egy ösmarik azok, mint mi, még csak találgatni sem székes. Nekünk erős meggyőződésünk, hogy minden bünt követnie kell — habár nem rögtön is — a büntetésnek.

Novi-Bazár elfoglalása előestéjén. Budapest, jun. 9.

Azon hírek, melyeket az angol hírlapok a Keletről vesznek, épen nem megnagyítottok. A többi bonyodalomkhoz még az is járul, hogy legújabbban Szerbia is jégzúgokat menesztett a nagyhatalmasságokhoz, melyben az új határvonal ellen tiltakozik. Szerbia most egyszerűen kikel a berlini szerződés határozatait ellen.

Szerbiának ezen fellépése legjobban jellemzi kormányának nyughatatlanságát, kaptai és alkotmányos, melyet már ezelőtt négy évvel tanusított. Az angol hírlapok azt hiszik, hogy a nagyhatalmak Milannak ezen túlzott követeléseire oly választ adandának, mely őt majd eljéztendit ezen szemtelne követelése torábbi sürgetéstől. „Most”, így szól a „Daily Telegraph”, midőn a berlini szerződés teljesítése kezdődés és határozottan halad előre, minden új bonyodalom teremtésének szándéka nem szí-

máhat egyfőre a nagyhatalmak részéről, mint a meghatározottabb visszautasításra.” „Daily Telegraph”, „hogy hatalmas pártfogóra talált, ki nem hagyta elszelni akkor, midőn az örvény szélén állott, szerencsés hogy oly nagylelkű ellenség volt dolga mint a porta, mely Szerbiát a júniusi csata után össemorzsolhatta volna, de nem tette, mivel Ausztria-Magyarország Törökországnak közbélyépet.”

Lehetetlen azonban felednünk, miként hálálta meg Szerbia Törökországnak és Ausztria-Magyarországnak ezen engedékenységét. Obrenovic Mihály halála óta Szerbia egy perczig sem szűnt cseleket szólni Muszkaország egy paplan alatt Törökország és Ausztria ellen, anélkül, hogy ezen két hatalmasság legkisebb okot adott volna arra. Elég rosszul tette Andrássy, hogy Szerbiában ezen fondorlatokat megszerendete. Andrássy azt hitte, hogyha Boszniát és Hercegovinát elfoglalja, azzal Szerbia további fondorlatainak véget fog vetni. De nagyon is úgy látszik, hogy ezélt nem ért ezzel sem. Több ízben emeltett panasz, hogy Szerbia a felkelő bosnyákokat Ausztria ellen láította, sőt segitette is. Az elfogott bosnyákok között igen sok szerb katona is volt.

Most, a novibazári szandskáság elfoglalása előestéjén. Ausztria-Magyarországnak nagy oka van, hogy a panszlavizmus fejlődését a független és félig független tartományokban éber figyelemmel kísérje. — Azon szavak, miket Stolypin buszaszakor mondott, épen nem megnagyítottok: „emlékezettek meg”, ezek voltak szavai, „hogy hazátok nem szorítottok egyedül B u l g a r i á r a, hanem mindent magában foglal, mit s z l á v n a k neveznek, és hogy az összes szlávoknak csak egy feje van, t. i. S Á N D O R e z á r.” — Ily nyilatkozat egy magas rangu muszka államférfi és tábornok szájából oly alkalommal kimondta, midőn a muszka hadsereg elhagyja Bulgáriát, egy fejedelmének, ki alatróló közt több millió esebet, tótot, szerbet, horvátot, rusnyákokat számlál, nem így jeztet, királt most, midő a szláv elem Bosznia és hercegovina okkupációja által még növekedett és Novibazár elfoglalása által még inkább fog növekedni.

Stolypin ezen nyilatkozatát nem csak Bécsben, hanem Konstantinápolyban is nagyon rossz néven vették. Az angol újságok azt hangsúlyozták, hogy ha ezen nyilatkozat már Konstantinápolyban oly rossz vért csinált, mit érezhetnek akkor Bécsben? Ez nem egyéb, mint hogy a czár Ausztriának oda dobta a keztyűt, midőn így nyilatkozta bevallotta egyik tábornoka által nézetelt és terreit.

Az angol hírlapok azt hiszik, hogy Andrássy csakugyan felfogta Stolypin ezen nyilatkozata fontosságát és horderejét, mivel már minden késletleket megtették a novibazári szandskáság elfoglalására, mely sokkal előbb fogna megtörténni, mint azt a közönség várja. A legfőbb dolog azonban az, hogy épen a két monarchia lakossága lesz az utolsó, mely ezt meg fogja tudni és hogy nekünk külföldi újságokból kell olvasnunk, mit terelnek Bécsben. De hát tavaly is így volt Bosznia és Hercegovina okkupációjánál. Andrássy nekünk és a birodalom osztrák felének mindig meglepetésekkel szolgált.

— A szerbiai szerencsés volt, folytatja a „Daily Telegraph”, „hogy hatalmas pártfogóra talált, ki nem hagyta elszelni akkor, midőn az örvény szélén állott, szerencsés hogy oly nagylelkű ellenség volt dolga mint a porta, mely Szerbiát a júniusi csata után össemorzsolhatta volna, de nem tette, mivel Ausztria-Magyarország Törökországnak közbélyépet.”

Lehetetlen azonban felednünk, miként hálálta meg Szerbia Törökországnak és Ausztria-Magyarországnak ezen engedékenységét. Obrenovic Mihály halála óta Szerbia egy perczig sem szűnt cseleket szólni Muszkaország egy paplan alatt Törökország és Ausztria ellen, anélkül, hogy ezen két hatalmasság legkisebb okot adott volna arra. Elég rosszul tette Andrássy, hogy Szerbiában ezen fondorlatokat megszerendete. Andrássy azt hitte, hogyha Boszniát és Hercegovinát elfoglalja, azzal Szerbia további fondorlatainak véget fog vetni. De nagyon is úgy látszik, hogy ezélt nem ért ezzel sem. Több ízben emeltett panasz, hogy Szerbia a felkelő bosnyákokat Ausztria ellen láította, sőt segitette is. Az elfogott bosnyákok között igen sok szerb katona is volt.

Most, a novibazári szandskáság elfoglalása előestéjén. Ausztria-Magyarországnak nagy oka van, hogy a panszlavizmus fejlődését a független és félig független tartományokban éber figyelemmel kísérje. — Azon szavak, miket Stolypin buszaszakor mondott, épen nem megnagyítottok: „emlékezettek meg”, ezek voltak szavai, „hogy hazátok nem szorítottok egyedül B u l g a r i á r a, hanem mindent magában foglal, mit s z l á v n a k neveznek, és hogy az összes szlávoknak csak egy feje van, t. i. S Á N D O R e z á r.” — Ily nyilatkozat egy magas rangu muszka államférfi és tábornok szájából oly alkalommal kimondta, midőn a muszka hadsereg elhagyja Bulgáriát, egy fejedelmének, ki alatróló közt több millió esebet, tótot, szerbet, horvátot, rusnyákokat számlál, nem így jeztet, királt most, midő a szláv elem Bosznia és hercegovina okkupációja által még növekedett és Novibazár elfoglalása által még inkább fog növekedni.

Stolypin ezen nyilatkozatát nem csak Bécsben, hanem Konstantinápolyban is nagyon rossz néven vették. Az angol újságok azt hangsúlyozták, hogy ha ezen nyilatkozat már Konstantinápolyban oly rossz vért csinált, mit érezhetnek akkor Bécsben? Ez nem egyéb, mint hogy a czár Ausztriának oda dobta a keztyűt, midőn így nyilatkozta bevallotta egyik tábornoka által nézetelt és terreit.

Az angol hírlapok azt hiszik, hogy Andrássy csakugyan felfogta Stolypin ezen nyilatkozata fontosságát és horderejét, mivel már minden késletleket megtették a novibazári szandskáság elfoglalására, mely sokkal előbb fogna megtörténni, mint azt a közönség várja. A legfőbb dolog azonban az, hogy épen a két monarchia lakossága lesz az utolsó, mely ezt meg fogja tudni és hogy nekünk külföldi újságokból kell olvasnunk, mit terelnek Bécsben. De hát tavaly is így volt Bosznia és Hercegovina okkupációjánál. Andrássy nekünk és a birodalom osztrák felének mindig meglepetésekkel szolgált.

Ki tudja, minő más meglepetések várnak rák, sőt talán még Andrássy grófra is. Ha azon hírekből, miket a külföldi és az okkupálandó részekből veszünk, csak fele, sőt negyedrésze is igaz, akkor a novibazári szandskáság elfoglalása igen sok vérbe és aránylag sok pénznek fog kerülni s ezen áldozatokra minden órában készek lehetünk.

— BUDAPESTI HÍREK. — Ujházy és Vizváry a jövő hé elején a népszínházban fognak vendégszerelni. Az igazgatóság három előadásra biztosította őket, esetleg azonban többször is fel fognak lépni. — Jósó tüttöte fel

ama folytonos igyekezet az élet legszebb, legmagasabb jelentőségének felfogására, mereven, hidegen fektettek azok a sűrű, áthatlan sötétségbe úzra. Láthatlan láncokba volt verve lelkem, s testem mintegy virágzása közben azott el, az erőteljes nagy tehetségű életnek. Képtelen valék a tisztá, ép előadásra, képtelen a szabad, világos gondolkodásra.

Csak egy gondolat élt keblemben, csak egy meggyőződésem foglalkoztatta lelkemet, — az éj, — jövő kinos napjaimnak bizonyos mor éjje!

Egy este buba merülre tértem vissza lakásomra stémből, melyet néha-néha egy kis patak mellett, regényes partokon a városban kívül tenni szoktam. Már késő este volt, és az utcaik is üresek valának, csak imitt-amott bukkantam egyes gyalogolókra, vagy oly embetekre, kik az éj sötétségében úzik napvilágot kerülő iparukat. A hold harmadik negyedében állott a tiszta sötétkék égen, s csaknem napvilágosságot terjesztett a földre. Messziről meglehetett ismerni a legkisebb tárgyat is. Igazultabb valék mint valaha, s a múltak és jövőnek ezer meg ezer képei multak el fényes és sötét alakokban egymást fölírva nyomasztott lelkem előtt.

Egyszerre csak az utca közepén, néhány lépés tárolásra tölem, egy kis, könyvalaku nyálakbát pillantok meg. Mohón rohanok oda, mi volt? — egy papírba göngyölt tárcza.

Azon gondolat, hogy valamit lettem, ta-

sátorát Budán az alagut-utczában, hol sűrűn látogatták az elegáns világ babonás asszonyai, 2-5 forintot fizetve egy jóslatért. — Idegrázó eszt történt az Athenaeum nyomdájában. A főgépész karját egy megindított gép hengere bekaprta, azt egész vállig a szó teljes értelmében összeránta. Rövid idő alatt ez már a második ilyenü szerencsétlenség e helyütt. — A csavargózsók egyikén egy ismeretlen, finomul öltözött nő megütötte a guta. A halál rögtön bekövetkezett.

Külföldi dolgok. — Az ipeki és djakoval albanok és a rendes török csapatok közt Rozajnál legközelebb, mint említettük összeütközés volt. Bécsi hírek szerint az ütözés azon katonai rendszabályok következménye, melyeket a porta a Prisztinában tervezett albán népgyűlés ellenrendelt. A harcoknak, melyek a török csapatok győzelmével végződött, csak helyi jelentősége van csak némelyeken függ össze a novibazári eseményekkel. Újabb hírek szerint a porta erőlyes rendszabályai folytán a lakosság hangulata lényegesen nyugodtabb lett.

— Páris, jun. 10. Az operai ünépély rendező bizottsága a következők táviratot intézte a szegedi polgármesterhez: „Van szerencsés ön a francia bizottság által kezdeményezett és a Figaro által rendezett operai ünépély nagy sikerrel értesített. Az összes diplomáciai, politikai és pénzügyi notabilitások becsületbeli dolgokat tartottak megjelenni az ünépélyben, bizonygatni a rokonszenvről, melyet az összes franciák Magyarországot iránt éreznek. Magyarország zászlaja ki volt tűzve a nagy léposón; a biztosok magyar nemzeti színű szalagokat viseltek. A siker felülmúlt minden várakozást. De Croix gróf a bizottság elnöke.”

— A zulu háboru befejezetnek tekinthető. Átalan azt hiszik, hogy több ütözést nem következik.

— VIDÉKI HÍREK. — Kassán a sátorádban beszponctoirva van hadgyakorlatokra a 77-dik honvéd-dandár, József főherceg e hó 5-6-án érkezett Kassára a hadgyakorlatokra két napig időzött ott. A rasni indóházban honvédisági s a város királybajai fogadták s a hol csak a főherceget megfordult, ott mindenütt megragad alakban nyilvánul iránta a szeretetteljes hódolat. — Porszoban egy tanár megmérgezte magát. — A „Kintornás család” Belgrádon. Pünkösd második napján Belgrádon — a mi különben ritkaság — telt színház előtt adták elő Tóth Ede „Kintornás család”-ját sikerült szerb fordításban, s kissé a szerb élethen alkalmasra. — Szegedről távirják, hogy a 40 gőszivattyú tegnapi délelőtt megkezdte működését s már is nagymennyiségű vizetmeget terelt vissza az anyafolyóba; a víz tegnap ismét 2 centiméterrel apadt. Remélik, hogy egy hónap alatt minden vizet kipumpáznak az ártérről. Az éjjel nappal zakatoló szivattyuzó gépeket folytást igen sokan nézik.

V Á L A S Z. A „Debreczeni Ellenőr” f. évi 112 számában egy bizottsági tag aláírásával megjelent cikk jónak látja igényteljen személyemmel is foglalkozni azt mondván, hogy én a csapatvezetői szavazatszedő küldöttségem mint a helybeli függetlenségi párt küldötte jelentem meg s ott renkiül felindulással ezen szavakat mondtam: „elrallálják az urak a következményekért a felelősséget? mert én nem vállalom”, — s hozzá teszi, hogy ez oly fenyegetés, mely már maga méhében hordja a bünt s büntetés érdemét.

Nem úgy van uram! Igaz, hogy én ott

lán pénzt! villámsugárként futotta keresztül lelkemet; s félénkem, lesütött szemmel, mint a gonosztevő kémskedtem mindenfelé körültem, vajlon emberi lény van-e hozám közel, mely láthatott, mely modulatolomlat igazságomat észrevehette volna.”

Senki sem volt látható, minden csendes vala mint a sir!

Mint a tolráj, elcsipett rabolmányát, én is aképen dugtam a tárczát kabátom oldalzsebébe, s dobogó szívvel siettem lakásom felé. De azon vagy, hogy a lelemény tartalma meg tudjam, önsúlyljal nehezedit sarkaim. Megkötöttem lépeimet és még sem haladtam előre. Most nem valék képes torább menni, hideg izadátság-cseppek görgöttek le homlokomról, a forró lár, agyfelelő szétrepedésével fenyegetett, tudnom, igen tudnom kellett, mit tett le utamba a végzet, ha csak össemorzsoladni nem akartam. Csodáesen, tolráj léptekkel, egy kösselverő kapuboltozat árnyékába loptam, s remegetve, lehelletemet visszatartoztatta huztam ki zseemből, határatlan félelem és reményem tárgyát. Egy kis arany rugózár ellentállott kíséreltemnek, hogy a tárczát kinyissam. Zsebkész volt nálam, néhány vágással különválasztam a bőrt a zartól s elvuklurva, mintha szememet naptegerre meriettem volna, visszaréptentem, midőn tömérdek nagy bankjegyet pillantottam meg abban. Mohón, reszkető kézzel csaptam össze a tárczát s haza siettem.

(Folyt. köv.)

